

[Niels Frederiksen.]

den Maade, at det, vi ønsker fra Landbrugets Side, det er Friheden for os selv, den vil vi ikke ofre ved at gaa i Bur; dette, at man nu vil gennemføre Fæsteforholdet paa ny, svækker Initiativet, og det er at sammenligne med den superficiære Fæsteform, der er den ringeste Landbrugsform, hvor een ejer Bygningerne og en anden Jorden, og hvor Ejeren kan blive tvunget til at tage Bygningerne og forlade Jorden, da en anden ejer Jorden.

En saadan Fremstilling paa et Delegeretmødeovre i Jylland maa have rejst den voldsomste Protest mod nye Tanker paa Landbolovgivningens Omraade. Men det er en Overdrivelse af den anden Verden, som ikke har noget som helst med det virkelige Forhold at gøre.

Den Landbolovgivning, som vi gør os til Talsmænd for, som den siddende Regering vil fremme, er den, at enhver Bruger sikres Ejendomsretten til de Værdier, han skaber paa sin Ejendom, hvilken Form det saa er, enten det er Gaardmandsbrug eller Husmandsbrug. Jeg tilbageviser derfor denne Karakteristik som fuldkommen urigtig, som kun værende et Udslag af, at Fremsetteren enten ikke har forstaaet, hvad det hele drejer sig om, eller ogsaa med Villie har søgt at paavirke Delegeretforsamlingen derovre paa en saadan Maade, at den rejstes til en forblindet politisk Modstand mod de nye Tanker, der bryder frem paa dansk Landbolovgivnings Omraade.

Samtidig vil jeg udtale min Protest imod det ærede Medlems Omtale af den sønderjydske Udstykning. En saadan Protest er allerede fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, jeg vil gerne føje min dertil. Ikke alene beklager jeg, at det ærede Medlem brugte de sønderjydske Udstykningsforhold som Forsvar for sin politiske Betragtning og Opfattelse med Hensyn til Besiddelsesformen; men det forekommer mig, at det er ret mærkeligt, at man fra den Kant ofte fremhæver Fædrelandets Interesser og Faren for Fædrelandet, naar ens privatøkonomiske Interesser er truet. Det er en efter min Mening forkastelig Form for politisk Diskussion.

Som Forholdene former sig nede i Sønderjylland vedrørende Udstykningen, kan jeg anføre, at Domænegårdens offentlige Jord i de Aar, hvori disse har været inde under Udstykning, har været til at erhverve for Befolkningen, efter hvilket Princip Ansøgerne ønskede det. De har haft frit Valg mellem at faa Jorden over-

draget efter den gamle Husmandslovs Bestemmelser, altsaa mod en kontant Købesum og mod et fast Laan fra Staten en Gang for alle, eller efter Betingelserne i Loven af 4. Oktober; og vi fra Regeringspartiernes Side har den Styrke, at i denne Konkurrence, som er skabt paa lige Vilkaar, er der ikke længere en eneste Ansøger, der ønsker at faa Jord efter den gamle Lovs Principper; alle ønsker de at gaa ind i det „Bur“, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup kalder det for at skræmme Landbrugeren, naar han starter sin Virksomhed ude imellem os.

Dernæst vil jeg angaaende den sønderjydske Udstykning sige følgende. Jeg tilraader, at man baade her i Salen, i Pressen og i øvrigt ser paa den Udstykning, der foregaar Syd for Grænsen, objektivt og lidenskabsløst, og jeg ønsker, at man angaaende den Udstykning, der nu forceres Nord for Grænsen, gør den Betragtning gældende, at den gennemføres ud fra almene og forretningsmæssigt forsvarlige Principper, at vi søger som Nation at udnytte de Udviklingsmuligheder, den sønderjydske Landsdel særlig rummer, paa forsvarlig Maade, at man skaber en intensivere Udnyttelse af Værdierne dernede, og at man kalder Ungdommen rundt omkring i Landet derned til en Gerning, der nationalt for hele Folket kun kan være værdifuld.

Men en Betingelse for, at dette skal lykkes, er efter min Mening, at man lidenskabsløst og objektivt følger Udviklingen af dette Forhold dernede paa en saadan Maade, at Udstykningen kan foregaa paa en forretningsmæssigt forsvarlig Maade, og at man ikke blander uvedkommende Hensigter og Formaal ind i det Arbejde, for det er kun til Skade og fører ikke til noget som helst i Retning af, at denne Opgave kan blive løst paa en for Nationen i alle Henseender forsvarlig Maade.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem Hr. Pinstrup i sin Karakteristik af alle de Forhold, jeg her har omtalt, en Bemærkning, som jeg ogsaa gerne vilde knytte nogle Udtalelser til. Det ærede Medlem sagde, at det, man vilde i Landboforeningerne — og dermed mente han vel Venstre —, var at sætte sig imod det Forræderi mod Danmarks Ungdom, som den Lovgivning, den højtærede Regering bebuder i sit Arbejdsprogram, vilde være.

Det er stærke Udtryk, det ærede Medlem bruger om andre. Hvad er Forræderi mod Danmarks Ungdom? Det største Forræderi, man kan gøre mod et Lands Ungdom, er, at man animerer den til stadig større Dygtighed, kalder paa dens Frem-